

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tost/22/2018
Identifikačné číslo spisu: 9518100013
Dátum vydania rozhodnutia: 30. júla 2018
Meno a priezvisko: JUDr. František Mozner
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9518100013.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci proti odsúdenému K. C. pre zločin skrátene dane a poisťného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí konanom 30. júla 2018 v Bratislave o sťažnosti odsúdeného K. C. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu z 23. mája 2018, sp. zn. PK-2Nt/1/2018, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného K. C. sa zamietla.

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd uznesením z 23. mája 2018, sp. zn. PK-2Nt/1/2018, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného K. C. na povolenie obnovy konania vedeného na tomto súde pod sp. zn. BB-3T/25/2012, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. Ihneď po vyhlásení tohto uznesenia podal proti nemu odsúdený K. C. prostredníctvom obhajcu sťažnosť, ktorú dodatočne odôvodnil prostredníctvom obhajcu, ako aj vlastným písomným podaním. V odôvodnení sťažnosti prostredníctvom obhajcu odsúdený opätovne poukázal na v spise založené lekárske správy a vyjadrenia o jeho zdravotných komplikáciách počas väzby, ktorými sa konajúce súdy pri ukladaní trestu vôbec nezaoberali a ktoré nie sú podľa sťažovateľa totožné s lekáskymi správami predloženými spolu s návrhom na povolenie obnovy konania, ako to uvádza prvostupňový súd v napadnutom uznesení. Ide tak o nové dôkazy súdu skôr neznáme, na ktoré prvostupňový súd pri hodnotení mal prihliadať. V ďalšej časti odôvodnenia sťažnosti opísal odsúdený zhoršenie jeho ochorenia - psoriázy počas väzby, ochorenie na cukrovku a prekonanie mozgového infarktu. Zároveň tvrdí, že vzhľadom na to, že v spise absentovala jeho zdravotná dokumentácia, súdy neskúmali v pôvodnom konaní jeho pomery z hľadiska zdravotného stavu, čím mu uložili trest v zrejmom rozpore s účelom jeho ukladania a postupovali voči nemu maximálne represívne. Vo vlastnom odôvodnení sťažnosti odsúdený najskôr doslovne zopakoval odôvodnenie sťažnosti podanej obhajcom a nad rámec tohto uviedol, že po zistení, že ním predložená zdravotná dokumentácia nie je kompletná, oslovil službukonajúcu lekárku MUDr. Mitterovú a požiadal ju o vyhotovenie fotokópie celej jeho zdravotnej dokumentácie, keďže jej predložením chce konajúci súd presvedčiť o pravdivosti jeho zlého zdravotného stavu. Keďže predmetná fotokópia celej zdravotnej dokumentácie nebola vyhotovená do dňa zaslania odôvodnenia sťažnosti, odsúdený k odôvodneniu sťažnosti pripojil pôvodnú (čiastočnú) fotodokumentáciu a zároveň požiadal o oslovenie znalca, ktorý by dal súdu odpoveď na otázky týkajúce sa jeho

zdravotného stavu. Požiadaj aj o pripojenie uznesenia Okresného súdu Trenčín z 23. februára 2016, sp. zn. 4Nt/135/2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo 4. mája 2016, sp. zn. 23Tos/33/2016, ktorými bola povolená obnova konania odsúdenej na základe zhoršeného zdravotného stavu. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Mouisel proti Francúzsku zo 14. novembra 2002, ktorým bol sťažovateľ, odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov za lúpežné prepadnutie, prepustený na slobodu po tom, čo mu bola zistená život ohrozujúca choroba, a to i napriek predchádzajúcim nesúhlasným stanoviskám ministerstva spravodlivosti a prezidenta. V podstate z týchto dôvodov odsúdený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie Špecializovaného trestného súdu, povolil obnovu konania vo veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. BB-3T/25/2012 a zároveň v celom rozsahu zrušil výrok o treste a naň nadväzujúce rozhodnutia a prerušil mu trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom z 23. januára 2014, sp. zn. BB-3T/25/2012, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. februára 2014, sp. zn. 4 To 5/2014, a uznesením Špecializovaného trestného súdu zo 16. februára 2015, sp. zn. BB-3T/25/2012, o premene peňažného trestu na trest odňatia slobody. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako nadriadený súd preskúmal na podklade uvedenej sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba včas, v súlade s § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený K. C. podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že podaná sťažnosť nie je dôvodná. Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom, na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že obnova konania, ktoré skončilo právoplatným rozsudkom alebo trestným rozkazom, je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý slúži k náprave chýb v skutkových zisteniach, ktoré vznikli tým, že súdu neboli v čase vyhlásenia rozhodnutia známe skutočnosti alebo dôkazy spôsobilé vnieť odlišný pohľad na skutkový stav veci a v nadväznosti na to i na právne posúdenie a výrok o vine, prípadne o treste. Účelom obnovy konania preto nie je posúdiť celkovú zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Povedané inými slovami, v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, či sa pri svojom rozhodovaní vysporiadal so všetkými pre rozhodnutie významnými okolnosťami a obhajobou obvineného, či rešpektoval jednotlivé zásady trestného konania a pod. (takýto prieskum je vyhradený odvolaciemu, resp. za splnenia určitých podmienok dovolaciemu konaniu). V rámci tohto konania je jeho úlohou skúmať v prvom rade formálne náležitosti návrhu na povolenie obnovy konania, ďalej to, či sú v ňom tvrdené trestným poriadkom predvídané dôvody povolenia obnovy konania, tzn. skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, a napokon to, či by tieto, buď samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo o treste. Vychádzajúc z uvedeného najvyšší súd v rámci svojho prieskumu zisťoval najskôr to, či podaný návrh na obnovu konania spĺňa formálne náležitosti. Zistil pritom, že odsúdený podal vo svoj prospech návrh na obnovu konania, ktoré skončilo rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 23. januára 2014, BB-3T/25/2012, ktorým bol odsúdený za zločin skrátenej dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere jedenásť rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia a peňažný trest vo výške 100.000,- eur s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere jeden rok. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť 27. februára 2014, kedy najvyšší súd uznesením vydaným pod sp. zn. 4 To 5/2014 jeho odvolanie zamietol. Uznesením zo 16. februára 2015 Špecializovaný trestný súd rozhodol o nariadení výkonu náhradného trestu odňatia slobody vo výmere jeden rok, keďže odsúdený ani po výzvach súdu peňažný trest nezaplatil. Sťažnosť odsúdeného proti predmetnému uzneseniu najvyšší súd uznesením z 20. mája 2015, sp. zn. 3 Tost 12/2015, podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol. Z uvedeného vyplýva, že návrh na obnovu konania bol podaný oprávnenou osobou a tento smeruje proti

rozhodnutiu, ohľadne ktorého je obnova konania prí-pustná (§ 394 ods. 1, § 396 ods. 3 Tr. por.).Po tomto zistení najvyšší súd skúmal, či podaný návrh a naň nadväzujúca sťažnosť proti prvostupňovému uzneseniu obsahujú Trestným poriadkom predpokladané dôvody obnovy konania, teda predovšetkým to, či sťažovateľom tvrdené skutočnosti, resp. označené dôkazy neboli súdu skôr známe.Odsúdený K. C. svoj návrh na obnovu konania odôvodnil existenciou nových dôkazov spočívajúcich v predloženej zdravotnej dokumentácii týkajúcej sa jeho zhoršujúceho sa zdravotného stavu. Poukázal pritom predovšetkým na zhoršujúcu sa psoriázu a ďalšie choroby, ktoré sa uňho počas výkonu väzby prejavili a na ktoré predtým netrpel. V tomto smere je potrebné v zhode s prvostupňovým súdom konštatovať, že vo zväzkoch 95 a 96 spisu vedeného v pôvodnom konaní sa nachádzajú lekárske správy a vyjadrenia o rôznych zdravotných komplikáciách a ochoreniach odsúdeného počas väzby (cukrovka, vysoký krvný tlak, podozrenie na náhle prechodné nedokrvenie mozgu). Z toho vyplýva, že vo vzťahu k týmto chorobám nejde v predloženej zdravotnej dokumentácii o nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by neboli súdu v pôvodnom konaní známe, ale len o spresnenie a špecifikáciu závažnosti jeho ochorenia. Za nový dôkaz možno v tejto súvislosti považovať len lekárske správy týkajúce sa diagnostikovanej psoriázy, keďže toto ochorenie sa v lekárske správkach založených v pôvodnom spise neuvádza. Ani tento dôkaz však nie je spôsobilý sám osebe, ani v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o treste uloženom odsúdenému v pôvodnom konaní. Z predložených lekárske správk je totiž zrejmé, že odsúdený trpí psoriázou približne od roku 1990, teda ňou trpel aj pred nástupom do výkonu väzby (na rozdiel od iných ochorení, ktoré sa u neho prejavili až vo výkone väzby a o ktorých sú v pôvodnom spise založené lekárske správy). Preto len samotná skutočnosť, že odsúdený niekoľko desaťročí trpí ochorením, ktorého symptómy sa síce postupne zhoršujú, ale sú zmiernované medikamentóznou (vo výkone trestu odňatia slobody plne realizovateľnou) liečbou, nemôže v tomto prípade odôvodňovať iné rozhodnutie o uloženom treste. Treba pritom zdôrazniť, že odsúdený neprimeranosť uložených trestov z dôvodu jeho zdravotného stavu v pôvodnom konaní vôbec nenamieta.V tomto smere neobstojí ani odsúdeným uvádzané rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo veci Mouisel proti Francúzsku, keďže v tomto rozhodnutí ESLP vyslovil porušenie čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (nerozhodol o prepustení sťažovateľa na slobodu, ako to mylne uvádza odsúdený, len konštatoval, že sťažovateľ bol už v čase rozhodovania ESLP podmiennečne prepustený - vid'. bod 36. rozhodnutia) z dôvodu, že v čase podania sťažnosti sťažovateľom, ktorý ochorel na chronickú lymfocytovú leukémiu, francúzska právna úprava neobsahovala inštitúty, ktoré by umožňovali prerušiť trest alebo upustiť od zvyšku trestu zo zdravotných dôvodov, a upravené bolo len právo prezidenta udeliť milosť, táto však bola sťažovateľovi zamietnutá. V slovenskej právnej úprave je na rozdiel od vyššie uvedeného upravený inštitút prerušenia výkonu trestu (§ 412 Tr. por.), ako aj upustenia od výkonu trestu (§ 413 Tr. por.), čo odsúdený K. C. využil, keď 19. apríla 2017 požiadal o prerušenie výkonu trestu odňatia slobody z dôvodu, že trpí psoriázou, ktorá sa mu stále zhoršuje a v podmienkach ústavu na výkon trestu odňatia slobody je neliečiteľná. Jeho žiadosť bola uznesením Okresného súdu Prešov z 21. decembra 2017, sp. zn. 33Nt/13/2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove z 23. januára 2018, sp. zn. 2Tos/2/2018, zamietnutá s odôvodnením, že ochorenie odsúdeného je možné liečiť aj v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody, pričom jeho zdravotný stav je stabilizovaný a nevyžaduje hospitalizáciu ani inú špecifickú liečbu. Z týchto dôvodov najvyšší súd sťažnosť odsúdeného K. C. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

